

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 20 sierpnia 1961 r. Nr 13 Poz. 61 — 65

TREŚĆ:

61.

ZARZĄDZENIE nr 139 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 22 czerwca 1961 r.

w sprawie zaopatrzenia pracowników w odzież ochronną, roboczą, sprzęt ochrony osobistej i umundurowanie.

(znak: Pr/BHP/1659/61)

W związku z przepisem § 10 ust. 1 i ust. 2 uchwały nr 78a Rady Ministrów z dnia 5 marca 1957 r. w sprawie poprawy zaopatrzenia pracowników w odzież ochronną, roboczą, sprzęt ochrony osobistej i umundurowanie (Mon. Pol. nr 30, poz. 206), po uzgodnieniu z Zarządami Głównymi: Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Pracowników Gospodarki Komunalnej i Przemysłu Terenowego oraz Pracowników Przemysłu Chemicznego zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 112 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie ustalenia resortowych norm odzieży i obuwia ochronnego i roboczego oraz sprzętu ochrony osobistej (Dz. Urz. MBiPMB nr 4, poz. 27) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1. otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowane obowiązane są stosować normy odzieży i obuwia ochronnego i roboczego oraz sprzętu ochrony osobistej według norm i zasad, określonych w załącznikach do obowiązujących układów zbiorowych pracy.

2. Przedsiębiorstwa, w których nie obowiązują załączniki do układów zbiorowych pracy, dotyczące norm odzieży i obuwia ochronnego i roboczego oraz sprzętu ochrony osobistej, powinny stosować normy, określone w załącznikach od nr 1 do 22 do zarządzenia.

3. Jeżeli dotychczasowe przepisy zawierają różną nomenklaturę analogicznych stanowisk pracy, zawodów lub wykonywanych czynności (np. woźnica, wozak, furman) — dyrektorzy przedsiębiorstw w porozumieniu z radą zakładową (zakładowym społecznym inspektorem pracy), przystosują powyższą nomenklaturę do nomenklatury, zawartej w tymczasowej tabeli norm resortowych".

2) § 4. otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Upoważnia się dyrektorów zjednoczeń (zarządów) do określania dla nadzorowanych przedsiębiorstw, w porozumieniu z zarządem okręgowym właściwego związku zawodowego:

a) nowych kategorii pracowników, którzy z uwagi na warunki zatrudnienia powinni otrzymywać odzież i obuwie ochronne lub robocze i sprzęt ochrony osobistej oraz

b) bieżącego aktualizowania resortowych norm zaopatrzenia w odzież i obuwie ochronne lub robocze i sprzęt ochrony osobistej, jeżeli nie są one objęte normami jednolitymi dla wszystkich resortów".

3) Skreśla się § 12.

4) § 13 otrzymuje numerację 12 i następujące brzmienie:

„§ 12. Zobowiązuje się dyrektorów zjednoczeń (zarządów) do przeanalizowania przydatności stosowanych obecnie rodzajów odzieży i obuwia ochronnego i roboczego oraz sprzętu ochrony osobistej, opracowywania odpowiednich wzorów i nadsyłania ich do Departamentu Produkcji".

5) § 14 otrzymuje numerację 13.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1961 r.

MINISTER
wz **W. Kopeć**

62.

ZARZĄDZENIE nr 160 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 18 lipca 1961 r.

w sprawie mechanizacji budownictwa oraz rozwoju produkcji maszyn i urządzeń budowlanych i drogowych w latach 1961—1965

(znak: MET 1-1-35/61)

W celu zabezpieczenia wykonania uchwały nr 31/60 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 1960 r. w sprawie mechanizacji budownictwa i rozwoju

produkcji maszyn i urządzeń budowlanych i drogowych w latach 1961—1965, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zwiększą stopień mechanizacji ciężkich i pracochłonnych robót budowlanych oraz skrócą cykl robót wykończeniowych przez stosowanie nowoczesnych maszyn, urządzeń i narzędzi tak, aby w 1965 r. osiągnąć co najmniej następujący średni dla resortu stopień zmechanizowania robót:

1) roboty ziemne — 90%
2) transport pionowy w budownictwie tradycyjnym przy pomocy żurawi wieżowych — 40%
3) roboty przeładunkowe — 50%
4) tynkowanie zewnętrzne i wewnętrzne (ogółem) — 70%
5) malowanie klejowe (ogółem) — 90%
6) malowanie olejne (ogółem) — 80%
7) szlifowanie lastrico (ogółem) — 90%
8) szlifowanie i cyklinowanie posadzek (ogółem) — 85%

2. W zakresie wykonania postanowień zawartych w ust. 1 zobowiązuje się:

1) Departament Mechaniki, Energetyki i Transportu przy współudziale Departamentu Techniki do inicjowania i śledzenie postępu w zakresie mechanizacji robót wymienionych w ust. 1 pkt 1) i 3) oraz dopilnowania, aby stopień mechanizacji przewidziany na 1965 r. został osiągnięty;

2) Departament Techniki przy współudziale Departamentu Mechaniki, Energetyki i Transportu do inicjowania i śledzenia postępu w zakresie mechanizacji robót wymienionych w ust. 1 pkt 2) i 4—8) oraz dopilnowania, aby stopień mechanizacji przewidziany na 1965 r. został osiągnięty.

§ 2. Departament Techniki:

1) opracuje program zwiększenia uprzemysłowienia budownictwa mieszkaniowego w miastach i osiedlach w latach 1961—1965 tak, aby w 1965 r. objąć uprzemysłowieniem przynajmniej 52% budownictwa mieszkaniowego,

2) będzie stale śledził, przy udziale Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa, postęp techniczny w zakresie nowych metod budownictwa oraz stosowania najodpowiedniejszych maszyn i urządzeń budowlanych, ze szczególnym uwzględnieniem robót wykończeniowych i pomocniczych.

§ 3. W celu zapewnienia zmechanizowania:

— procesu przygotowania mas betonowych i zapraw z automatycznym dozowaniem składników,

— robót wykończeniowych w budownictwie (tynkarskich, malarskich, posadzkarskich, lakierniczych, instalacyjnych, stolarskich i innych):

1) Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa:
— opracuje nowe metody mechanizacji, będzie określał wzory maszyn do produkcji lub importu,
— będzie prowadził prace doświadczalne w tym zakresie oraz próby i badania maszyn, urządzeń i narzędzi,
— będzie wdrażał nowe typy maszyn, urządzeń i narzędzi oraz nowe formy i metody mechanizacji,

2) Departament Techniki będzie inicjował prace doświadczalne, nadzorował prace prowadzone przez Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa i dopilnuje, aby nowe formy i metody mechanizacji i wyznaczone dla tego celu maszyny, urządzenia i narzędzia były wprowadzane w przedsiębiorstwach,

3) Departament Mechaniki, Energetyki i Transportu będzie współdziałał z Departamentem Techniki w zakresie, o którym mowa w pkt 2), oraz będzie inicjował uruchomienie produkcji wyznaczonych maszyn, urządzeń i narzędzi w zakładach resortu lub występował do Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego albo do Komitetu Drobnej Wytwórczości z wnioskami o uruchomienie takiej produkcji w zakładach im podległych,

4) Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa będzie opracowywało dokumentację i wykonywało prototypy oraz uruchamiało produkcję małych serii maszyn, urządzeń i narzędzi budowlanych, będących wyrazem postępu technicznego lub niewykonywanych w kraju, według zatwierdzanych planów, oraz przekazywało tę produkcję do seryjnej produkcji w zakładach właściwych resortów,

5) zjednoczenia (zarządy) budownictwa będą wdrażały wyprodukowane maszyny, urządzenia, narzędzia oraz nowe formy mechanizacji.

§ 4. 1. Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa będzie:

1) produkowało maszyny i urządzenia budowlane w rodzajach i ilościach, określonych w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia, których produkcja nie zostanie przekazana innym resortom,

2) modernizowało i wprowadzało postępowo rozwiązania konstrukcyjne napędów, łożysk tocznych, podwozi na pneumatykach i inne ulepszenia konstrukcyjne w produkcji maszyn, urządzeń i narzędzi, przy współudziale IOMB, po porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu Ciężkiego i innymi zainteresowanymi,

3) przygotowywało dokumentację konstrukcyjną i technologiczną oraz uruchamiało krótkie serie produkcji różnych nowoczesnych osprzętów dla potrzeb budownictwa do ciągników 54 KM (Mazur) oraz do ciągników kołowych 24 KM — od 1961 r. oraz 36 KM — od 1964—65 r.,

4) inicjowało i uruchamiało produkcję prototypów maszyn i urządzeń budowlanych i krótkich serii ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb budownictwa rozproszonego, wiejskiego i innych małych placów budów,

5) ustalało w planach rocznych zakładów produkujących maszyny, urządzenia i narzędzia budowlane lub ich zespoły, produkcję części zamiennych w ilościach zapewniających właściwą eksploatację oraz odpowiedni poziom remontów maszyn, urządzeń i narzędzi budowlanych,

6) przekazywało produkcję maszyn i urządzeń, produkowanych w dużych seriach, do zakładów Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego i Komitetu Drobnej Wytwórczości po otrzymaniu zawiadomienia, że zakłady te opanowały technologię produkcji.

2. Zjednoczenie Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal" będzie produkował żurawie wieżowe 90 tm typ Bocian w ilościach zatwierdzanych corocznie przez Departament Mechaniki, Energetyki i Transportu.

3. Zjednoczenia (zarządy) budownictwa uruchomią i rozwiną w wytypowanych bazach sprzętowych produkcję szalowań metalowych w łącznej ilości 5.000—6.000 m^2 rocznie dla zabezpieczenia własnych potrzeb, a Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa ustali wzorcową charakterystykę techniczną tych szalowań.

§ 5. Departament Mechaniki, Energetyki i Transportu będzie nadzorował rozwój produkcji i realizację zadań,

wynikających z postanowień § 4 oraz będzie współpracował z Ministerstwem Przemysłu Ciężkiego i Komitetem Drobnej Wytwórczości w zakresie realizacji zadań nałożonych uchwałą nr 31/60 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów.

§ 6. Departament Mechaniki, Energetyki i Transportu oraz Departament Techniki, w porozumieniu z zainteresowanymi zjednoczeniami (zarządami) i instytucjami, będą:

1) zgłaszać wnioski w zakresie importu wzorcowych maszyn i urządzeń budowlanych i drogowych lub odpowiedniej dokumentacji względnie licencji,

2) zgłaszać wnioski w zakresie praktyk zagranicznych, niezbędnych dla szybkiego opanowania produkcji krajowej nowoczesnego sprzętu,

3) składać w ustalonych terminach zamówienia do przedsiębiorstw handlu zagranicznego na odpowiednie ilości (w ramach posiadanych dewizowych limitów importowych):

   a) ciągników gąsienicowych o mocy 80—100 KM — na lata 1961—1965,

   b) ciężkich zgarniarek samobieżnych (120—150 KM) — na lata 1961—1965,

   c) maszyn budowlanych niezbędnych dla uprzemysłowienia budownictwa, do czasu opanowania produkcji krajowej w odpowiednich asortymentach.

§ 7. 1. Dla pełnej realizacji zadań określonych w zarządzeniu dyrektorzy przedsiębiorstw budowlano-montażowych:

1) w terminie do dnia 31 sierpnia 1961 r zawrą wieloletnie porozumienia wstępne z dostawcami maszyn budowlanych, z Przedsiębiorstwem Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa lub producentami, o ile oni są bezpośrednimi dostawcami, na dostawy w latach 1962—1965 maszyn i urządzeń zamieszczonych w wykazach, stanowiących załączniki nr 1 i 2* do zarządzenia,

2) w terminie do dnia 15 września 1961 r. powiadomią Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa o porozumieniach wstępnych zawartych bezpośrednio z dostawcami — producentami (w zakresie maszyn i urządzeń zamieszczonych w wykazach — załącznik nr 1 i 2) i podadzą nazwy i charakterystykę maszyn lub urządzeń, dostawcę oraz ilości zamówione na poszczególne lata pięciolatki.

2. Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa zbilansuje w terminie do dnia 30 października 1961 r. całość zamówień maszyn i urządzeń, dokonanych przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

3. Biura projektów i odpowiednie komórki przedsiębiorstw budowlano-montażowych będą w roboczych projektach organizacji robót budowlano-montażowych uwzględniały stosowanie maszyn i urządzeń, których produkcja przewidziana jest w niniejszym zarządzeniu.

4. Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa oraz zjednoczenia (zarządy) budownictwa będą popularyzowały w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych metody mechanicznego wykonywania robót przy użyciu maszyn i urządzeń oraz narzędzi zmechanizowanych, których produkcja przewidziana jest niniejszym zarządzeniem.

§ 8. 1. Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa i Przemysłu, Materiałów Budowlanych zabezpieczy niezbędne przydziały materiałów dla Zjednoczenia Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa oraz dla Zjednoczenia Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal", potrzebnych w latach 1961—1965 do wykonania zadań, wynikających z niniejszego zarządzenia.

2. Zapotrzebowania na przydział materiałów, potrzebnych dla realizacji postanowień niniejszego zarządzenia, powinny być składane w ustalonych terminach i być uzasadnione planem rzeczowym, opartym na normach technicznych.

§ 9. 1. Departament Techniki, Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa, Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa, Zjednoczenie Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal" oraz zjednoczenia (zarządy) budownictwa będą składały do Departamentu Mechaniki, Energetyki i Transportu informacje z wykonania postanowień niniejszego zarządzenia w terminach:

— do dnia 30 lipca każdego roku — za okres obejmujący I półrocze,

— do dnia 30 stycznia każdego roku — za rok ubiegły oraz za okres od początku 1961 roku do końca okresu sprawozdawczego.

2. Informacje powinny zawierać ponadto uzasadnione wnioski, zmierzające do aktualizacji zadań, wynikających z uchwały nr 31/60 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 1960 r.

3. Departament Mechaniki, Energetyki i Transportu będzie przedstawiał Ministrowi informacje zbiorcze w ciągu miesiąca od upływu terminów ustalonych w ust. 1.

§ 10. Dyrektorzy jednostek, o których mowa w zarządzeniu, odpowiedzialni są za właściwe i terminowe wykonanie zadań nałożonych zarządzeniem na te jednostki.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1961 r.

MINISTER
wz W. Kopeć

63.

ZARZĄDZENIE nr 161 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 19 lipca 1961 r.

w sprawie organizacji i zakresu działania ośrodków normalizacyjnych w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(znak: T-12/1-2/61)

Na podstawie uchwały nr 320/60 Rady Ministrów z dnia 19 września 1960 r. w sprawie intensyfikacji i zapewnienia rozwoju działalności normalizacyjnej (Mon. Pol. nr 78, poz. 359) oraz uchwały nr 407/60 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1960 r. w sprawie centralnych ośrodków normalizacyjnych, w celu dalszego usprawnienia i przyspieszenia prac normalizacyjnych, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Koordynację całokształtu prac normalizacyjnych w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, sprawuje Dyrektor Departamentu Techniki.

2. Do obowiązków Departamentu Techniki w zakresie objętym działalnością ośrodków normalizacyjnych należy:

* Załączniki zostały rozesłane zainteresowanym.

1) nadzór nad prawidłowym zorganizowaniem ośrodków normalizacyjnych;
2) koordynacja planów prac ośrodków normalizacyjnych wchodzących w skład resortu;
3) koordynacja zadań normalizacyjnych z planem prac naukowo-badawczych;
4) nadawanie właściwego kierunku pracom normalizacyjnym w powiązaniu z potrzebami gospodarczymi resortu;
5) podział tematyki pomiędzy ośrodki normalizacyjne w przypadku zazębiania się zakresów;
6) nadzór nad pracami w zakresie zatwierdzonych planów prac normalizacyjnych oraz ocena projektów norm państwowych i branżowych, opracowywanych przez ośrodki normalizacyjne, wymienione w § 4 ust. 1 i 2;
7) opracowywanie preliminarzy budżetowych wydatków resortu, związanych z działalnością normalizacyjną oraz podział środków finansowych przeznaczonych na prace normalizacyjne;
8) organizowanie prac związanych z opiniowaniem projektów norm państwowych i branżowych nadsyłanych przez inne resorty;
9) obsługa techniczna czynnej przy Departamencie Techniki Komisji Normalizacyjnej (Oceny Projektów Norm);
10) koordynacja prac związanych z drukiem norm branżowych jak również nadzór nad ich rozprowadzeniem (dystrybucją);
11) prowadzenie rejestrów norm branżowych, ustanawianych przez branżowe ośrodki normalizacyjne wymienione w § 4;
12) prowadzenie kompletów norm państwowych, mających zastosowanie w resorcie oraz wszystkich norm branżowych i zakładowych;
13) prowadzenie wyrywkowej kontroli wprowadzania i stosowania norm państwowych (PN) i branżowych (BN) w resorcie;
14) prowadzenie prac związanych ze szkoleniem w zakresie normalizacji;
15) współpraca z Polskim Komitetem Normalizacyjnym.

§ 2. Przez ośrodek normalizacyjny rozumie się jednostkę organizacyjną resortu, której stosownie do postanowień § 4 — powierza się funkcje związane z działalnością normalizacyjną w określonym zakresie tematyki (branży, dziedzinie lub zagadnieniu) odpowiednio do potrzeb gospodarki narodowej.

§ 3. 1. Zadania związane z realizacją funkcji ośrodka powinny być objęte planami działalności danej jednostki organizacyjnej i stanowić część składową tych planów. Za wykonanie tych zadań odpowiada jednostka organizacyjna pełniąca funkcje ośrodka, w taki sam sposób jak za wykonanie innych podstawowych zadań planowych.

2. W realizacji funkcji ośrodka powinny brać udział wszystkie komórki danej jednostki organizacyjnej, odpowiednio do swego zakresu działania. Zasada ta powinna znaleźć odbicie w regulaminach organizacyjnych oraz planach pracy właściwych komórek.

3. Jednostka organizacyjna, której powierzone zostały funkcje ośrodka normalizacyjnego, odpowiada za właściwy rozwój, koordynację i poziom fachowy prac normalizacyjnych w wyznaczonym zakresie (dziedzinie).

4. Za właściwe zorganizowanie wykonania zadań ośrodka normalizacyjnego, wynikających z niniejszego zarządzenia, oraz za koordynację prac na tym odcinku odpowiedzialny jest dyrektor jednostki organizacyjnej, pełniącej funkcje ośrodka normalizacyjnego.

§ 4. 1. Powierza się funkcje branżowych ośrodków normalizacyjnych, które prowadzą zagadnienia normalizacyjne nie wymagające koordynacji międzyresortowej lub międzybranżowej, a zamykające działalność swą w ramach resortu — następującym jednostkom organizacyjnym:

1) Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Robót Elektrycznych „Elektromontaż” (Nr Ośrodka — 05) — w zakresie tematyki, dotyczącej projektowania i wykonywania elektrycznych instalacji i urządzeń budowlanych: siłowych, oświetleniowych, sygnalizacyjnych alarmowych, teletechnicznych zakładowych,

2) Zjednoczeniu Przemysłu Betonów (Nr Ośrodka — 07) — w zakresie tematyki, dotyczącej przemysłowej technologii gotowych elementów: betonowych, żelbetowych, strunobetonowych kablobetonowych oraz lekkich betonów, z wyjątkiem betonów komórkowych,

3) Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa (Nr Ośrodka — 08) — w zakresie tematyki, dotyczącej ręcznych i mechanicznych urządzeń budowlanych oraz sprzętu mechanicznego stosowanego w budownictwie,

4) Zjednoczeniu Przemysłu Ceramicznego (Nr Ośrodka — 16) — w zakresie tematyki, dotyczącej surowców i wyrobów ceramiki szlachetnej: stołowej, laboratoryjnej, sanitarnej, płytek (ściennych, podłogowych) oraz kamionki (kanalizacyjnej, kwasoodpornej i gospodarstwa domowego),

5) Zjednoczeniu Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego (Nr Ośrodka — 19) — w zakresie tematyki, dotyczącej surowców, spoiw i niektórych wyrobów na bazie wapna i gipsu.

2. Powierza się funkcje branżowych — centralnych ośrodków normalizacyjnych, które prowadzą zagadnienia normalizacyjne należące do określonej branży, co do której zainteresowany jest szereg zjednoczeń (równorzędnych) lub resortów, przy czym ośrodki te posiadają w działalności normalizacyjnej uprawnienia wiodące — następującym jednostkom organizacyjnym:

1) Instytutowi Techniki Budowlanej (Nr Ośrodka — 01). — w zakresie tematyki, dotyczącej klasyfikacji i metod badań ceramiki budowlanej, silikatów, betonów lekkich, stolarki budowlanej, izolacji wodoszczelnych, ciepłochronnych i przeciwakustycznych, impregnacji materiałów budowlanych, płytek budowlanych, kamienia, kruszyw i pyłów; wykonania i odbioru robót budowlanych; wymagań technicznych betonów ciężkich i lekkich, z wyjątkiem betonu belitowego,

pianogazosilikatu i silikatu wolnotężejącego; mechaniki gruntów oraz ochrony przed korozją z wyjątkiem stali profilowanej,

2) Instytutowi Przemysłu Wiążących Materiałów Budowlanych (Nr Ośrodka — 02) — w zakresie tematyki, dotyczącej surowców i gotowych spoiw cementowych,

3) Zjednoczeniu Biur Projektów Budownictwa (Nr Ośrodka — 03) — w zakresie tematyki, dotyczącej graficznego ujęcia i formy, projektów budowlanych oraz projektowania budynków (stałych i przenośnych); szczegółów konstrukcyjnych: wykopów, fundamentów (w tym pod maszyny i urządzenia), ścian stropów, przekryć, wykończeń itp. związanych z działalnością biur projektowych budownictwa ogólnego i przemysłowego,

4) Zjednoczeniu Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal” (Nr Ośrodka — 04) — w zakresie tematyki, dotyczącej obliczeń statystycznych, projektowania, wykonania i odbioru elementów konstrukcji nośnych metalowych (w tym profili cienkościennych zimnowalcowanych): hal, hangarów, budynków przemysłowych, estakad, mostów przeładunkowych, belek podsuwnicowych, masztów radiowych i wież telewizyjnych, ochrony stali przed korozją,

5) Zjednoczeniu Przedsiębiorstw — Instalacji Przemysłowych (Nr Ośrodka — 06) — w zakresie tematyki, dotyczącej projektowania i montażu instalacji oraz urządzeń: centralnego ogrzewania, wentylacji, klimatyzacji, sprężonego powietrza, odpylania, nawilżania, wody przemysłowej, zbiorników na płyny i gazy (ciśnieniowych i niecíśnieniowych),

6) Zjednoczeniu Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych (Nr Ośrodka — 09) — w zakresie tematyki, dotyczącej okuć budowlanych i meblowych,

7) Zjednoczeniu Przemysłu Kamienia Budowlanego (Nr Ośrodka — 10) — w zakresie tematyki, dotyczącej obróbki kamienia oraz gotowych elementów: kamienia budowlanego (murowy, elewacyjny, cokołowy, pomnikowy, galanteryjny), grysów (twardych i miękkich), mieszanek do tynków szlachetnych,

8) Zjednoczonym Zakładom Stolarki Budowlanej (Nr Ośrodka — 11) — w zakresie tematyki, dotyczącej konstrukcji, warunków technicznych wykonania i odbioru drewnianych elementów i wyrobów stolarki budowlanej: okien, drzwi, mebli wbudowanych i innych z wyjątkiem deszczułek podłogowych i listew przypodłogowych,

9) Zjednoczeniu Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych (Nr Ośrodka — 12) — w zakresie tematyki, dotyczącej kruszyw budowlanych: naturalnych, lekkich na bazie łupków przywęglowych, żużla, glin i pyłów dymnicowych oraz następujących surowców mineralnych: kwarcu, skalenia, łupka mikowego (posypki i pyły), dolomitu dla szkła i przemysłu. ceramicznego,

10) Zjednoczeniu Przemysłu Ceramiki Budowlanej (Nr Ośrodka — 13) — w zakresie tematyki, dotyczącej surowców i wyrobów ceramiki budowlanej: cegły (pełna, dziurawka, sitówka, kominówka, kanalizacyjna itp.), pustaków (stropowe, ścienne itp.), dachówki, sączków, klinkieru (drogowy i okładzinowy), pokryw kablowych oraz kafli i polew kaflarskich itp.,

11) Zjednoczeniu Przemysłu Silikatowego (Nr Ośrodka — 14) — w zakresie tematyki, dotyczącej surowców i wyrobów silikatowych, wapienno-piaskowych, oraz lekkich betonów komórkowych,

12) Zjednoczeniu Przemysłu Izolacji Budowlanej (Nr Ośrodka — 15) — w zakresie tematyki, dotyczącej wyrobów izolacyjnych, wodoszczelnych, ciepłochronnych i przeciwakustycznych: pap, lepików, emulsji bitumicznych, kitów, wyrobów korkowych, termalitowych, azbestowo-cementowych, włókien szklanego i mineralnego,

13) Zjednoczeniu Przemysłu Szklarskiego (Nr Ośrodka — 17) — w zakresie tematyki, dotyczącej surowców i wyrobów ze szkła: budowlanego (płaskie i fasonowe), oświetleniowego, laboratoryjnego, technicznego, medycznego, sanitarnego, gospodarczego, opakowaniowego, lustrzanego, hartowanego i kryształów, z wyjątkiem szkła produkowanego przez zakłady przemysłu ciężkiego (optyczne, lamp kineskopowych, itp.),

14) Instytutowi Przemysłu Szkła i Ceramiki (Nr Ośrodka — 18) — w zakresie tematyki, dotyczącej klasyfikacji, metod badań surowców i wyrobów z ceramiki szlachetnej i szkła, z wyjątkiem: ceramiki budowlanej elektrotechnicznej, szkła optycznego, lamp kineskopowych.

§ 5. Jednostki organizacyjne, którym powierzone zostały funkcje branżowych i branżowych — centralnych ośrodków normalizacyjnych, odpowiedzialne są za zadania:

1. w zakresie metodyki prac normalizacyjnych

rozwijanie i przystosowywanie do potrzeb danej dziedziny ogólnych wytycznych Polskiego Komitetu Normalizacyjnego;

2. w zakresie organizacji prac normalizacyjnych

1) opracowywanie wniosków w sprawie organizacji i podziału zadań normalizacyjnych w danej dziedzinie oraz udzielanie pomocy organizacyjno-technicznej;
2) koordynację działalności normalizacyjnej zainteresowanych jednostek w danej dziedzinie;
3) inicjowanie i organizowanie prac normalizacyjnych w porozumieniu z Polskim Komitetem Normalizacyjnym oraz zainteresowanymi resortami w zakresie działalności ośrodka;
4) ustalanie wytycznych co do podziału i realizacji zadań normalizacyjnych dla właściwych jednostek organizacyjnych;
5) inicjowanie i organizowanie wymiany doświadczeń między komórkami normalizacyjnymi, prowadzącymi działalność normalizacyjną w danej dziedzinie;
6) organizowanie narad, konferencji, konsultacji, komisji uzgadniających w zakresie powierzonym ośrodkowi;
7) współudział w szkoleniu normalizacyjnym;

3. w zakresie planowania prac normalizacyjnych

1) prowadzenie analizy stanu normalizacji w dziedzinie objętej właściwością ośrodka;
2) śledzenie zagranicą postępu normalizacji w danej dziedzinie;
3) ustalanie potrzeb normalizacyjnych, związanych z zadaniami planów gospodarczych w zakresie rozwoju produkcji i techniki, poprawy jakości, obniżenia kosztów własnych, podniesienia wydajności itd.;
4) opracowywanie w oparciu o wytyczne jednostek nadrzędnych oraz Polskiego Komitetu Normalizacyjnego planów prac normalizacyjnych (planu opracowania norm, planu finansowego) i przedstawianie ich do zatwierdzenia w obowiązującym trybie;
5) przeprowadzanie analizy wykonania planów prac normalizacyjnych w danej dziedziniej;

4. w zakresie opracowywania norm

1) organizowanie i prowadzenie prac naukowo-badawczych i doświadczalnych związanych z opracowywaniem projektów norm;
2) opracowywanie, zgodnie z wytycznymi, założeń do projektów norm państwowych i branżowych, objętych planem ośrodka i uzgodnienie tych założeń z Polskim Komitetem Normalizacyjnym;
3) opracowywanie lub organizowanie opracowania projektów norm państwowych i branżowych oraz koordynacja związanych z tym prac;
4) organizowanie opiniowania (ankietowania), analiza i uzgadnianie opracowywanych projektów norm państwowych i branżowych;
5) opiniowanie projektów norm zgłaszanych w tym celu przez inne jednostki organizacyjne resortu i spoza resortu;
6) przedstawianie projektów norm państwowych i branżowych do ustanowienia w ustalonym trybie;
7) obsługa techniczna czynnej przy ośrodku Komisji Normalizacyjnej (uzgadniająco-opiniującej).

5. w zakresie wprowadzania, stosowania i wykorzystania norm.

1) badanie, jak normy są wprowadzane i stosowane, zgłaszanie wniosków odnośnie środków niezbędnych dla właściwego wykorzystania norm;
2) prowadzenie analizy aktualności ustanowionych norm;
3) przedstawianie wniosków w sprawach nowelizacji norm lub odstępstwa od norm ustanowionych;
4) udzielanie pomocy i wyjaśnień, związanych z wprowadzeniem i stosowaniem norm;
5) prowadzenie analizy i ocena efektywności ekonomicznej norm jak również i skutków ujemnych braku normalizacji;
6) opracowywanie wniosków, dotyczących produkcji oraz zaopatrzenia w wyroby znormalizowane na podstawie przygotowanej dokumentacji normalizacyjnej.

6. w zakresie informacji o normach

1) prowadzenie zbiorów norm państwowych, branżowych, zakładowych oraz innych materiałów normalizacyjnych krajowych i zagranicznych, dotyczących dziedziny objętej właściwością ośrodka;
2) prowadzenie prac informacyjno-dokumentacyjnych w porozumieniu z Centralnym Ośrodkiem Dokumentacji Normalizacyjnej Polskiego Komitetu Normalizacyjnego;
3) wydawanie biuletynów informacyjnych o prowadzonych pracach normalizacyjnych w danej dziedzinie;
4) opiniowanie projektów katalogów norm oraz wydawnictw obejmujących zbiory norm z danej dziedziny;
5) rozpowszechnianie instrukcyjnych materiałów normalizacyjnych, obejmujących rozwiązania w zakresie typizacji i unifikacji podstawowych elementów materiałów i wyrobów stosowanych w produkcji;

7. w zakresie normalizacji zakładowej

1) ustalanie wytycznych określających kierunki i zadania normalizacji zakładowej;
2) udzielanie pomocy w zakresie organizacji i techniki prac normalizacyjnych prowadzonych w zakładach;
3) opiniowanie i koordynacja zakładowych planów prac normalizacyjnych;
4) opiniowanie wybranych projektów norm zakładowych, czuwanie nad unifikacją norm zakładowych poszczególnych zakładów;
5) ewidencja norm zakładowych w danej dziedzinie;

8. w zakresie międzynarodowej działalności normalizacyjnej

1) opracowywanie wniosków w sprawach wymiany doświadczeń, udziału w międzynarodowych konferencjach;

2) opiniowanie projektów dokumentów normalizacyjnych oraz wystąpień związanych ze współpracą międzynarodową;
3) prowadzenie w porozumieniu z Polskim Komitetem Normalizacyjnym prac i badań związanych z realizacją zadań normalizacyjnych ustalonych w ramach międzynarodowej współpracy.

§ 6. 1. Koordynacja prac normalizacyjnych w ośrodku, powinna należeć do powołanej w tym celu odrębnej komórki normalizacyjnej.

2. Obsada komórki normalizacyjnej w ośrodku powinna być dostosowana do struktury organizacyjnej ośrodka oraz rozwoju i wielkości jego zadań normalizacyjnych.

§ 7. 1. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych powołają odpowiednie komórki normalizacyjne w podległych im ośrodkach oraz zapewnią:
1) właściwą fachową obsadę osobową zarówno pod względem ilościowym jak i kwalifikacji, oraz zaszeregowania, odpowiadającego wykształceniu i spełnianej funkcji;
2) należyte wyposażenie techniczne dostosowane do rodzaju i rozmiarów zadań normalizacyjnych, związanych z realizacją powierzonych funkcji.

2. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych pełniących funkcje ośrodków normalizacyjnych przekażą Departamentowi Techniki, w terminie 30 dni od daty wejścia w życie, dane wyszczególnione w załączonym wzorze, jak również będą bieżąco informować o zmianach w tych danych.

§ 8. 1. Do obowiązków wszystkich zjednoczeń (zarządów) podległych i nadzorowanych, którym nie powierzono funkcji ośrodków normalizacyjnych należy:
1) kontrola posiadania, wprowadzania i stosowania przez nadzorowane jednostki obowiązujących norm;
2) opiniowanie nadsyłanych projektów norm w zakresie swej specjalności;
3) zgłaszanie do branżowych ośrodków normalizacyjnych wniosków o nowelizację norm lub uwzględnienie w tematyce normalizacyjnej określonych zagadnień;
4) prowadzenie i aktualizowanie w razie potrzeby wzorcowego i roboczego kompletu norm, wchodzących w zakres zainteresowań danej jednostki;
5) nadzór fachowy nad opracowywaniem przez nadzorowane przedsiębiorstwa projektów norm zakładowych oraz sprawdzanie ich przed przedstawieniem do ustanowienia;

2. Do obowiązków przedsiębiorstw należy:
1) zgłaszanie do nadzorujących zjednoczeń (zarządów) wniosków o nowelizację norm lub o uwzględnienie określonych zagadnień w tematyce normalizacyjnej;
2) kontrola stosowania w zakładach przedsiębiorstwa obowiązujących norm;
3) prowadzenie i aktualizowanie kompletu wzorcowego i roboczego norm oraz zaopatrywanie zakładów w obowiązujące normy dotyczące ich działalności;
4) pogłębianie wśród pracowników technicznych znajomości norm, dotyczących działalności przedsiębiorstwa przez szkolenie, inspekcje itp.

§ 9. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 19 lipca 1961 r.

2. Jednocześnie tracą moc obowiązującą:
1) zarządzenie nr 80 Ministra Budownictwa z dnia 4. kwietnia 1957 r. w sprawie organizacji prac normalizacyjnych (Dz. Urz. MB. nr 4, poz. 40);
2) zarządzenie nr 39 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 lutego 1955 r. w sprawie wprowadzania i stosowania technicznych norm resortowych, zakładowych, technicznych norm zużycia i warunków technicznych w resorcie przemysłu materiałów budowlanych (Dz. Urz. MPMB nr 2 z 1955 r. poz. 7).

MINISTER
wz **W. Kopeć**

Załącznik nr 1

Ministerstwo: Zjednoczenie wiodące: Dyrektor Zjednoczenia (nr telef.): Normalizator Zjednoczenia (nr telef.):	Nazwa instytucji pełniącej funkcje ośrodka normalizacyjnego: Adres: Data zarządzenia powierzającego funkcje ośrodka normalizacyjnego:	Zakres działania:	Ośrodek: .... centralno-branżowy

Nazwa komórki prowadzącej prace normalizacyjne Komórka normalizacyjna podlega . . . . Dyrektor instytucji . . . . imię i nazwisko tel. Kierownik kom. norm. . . . . imię i nazwisko tel.	Uwagi o pracy ośrodka:
Ilość pracowników: zatrudnionych w komórce normalizacyjnej . . . w tym: a) przeszkolonych na kursach w PKN . . . b) przeszkolonych na kursach w resorcie . . .	

Opiekun ośrodka — Zakład PKN .... normalizator ....

Inni zainteresowani normalizatorzy ....

Liczba projektów norm do opracowania

Rodzaj normy	1961 r.				1962 r.				1963 r.				1964 r.				1965 r.			
	Plan		Wykon.		Plan		Wykon.		Plan		Wykon.		Plan		Wykon.		Plan		Wykon.	
	I pół.	II pół.	I pół.	II pół.	I pół.	II pół.	I pół.	II pół.	I pół.	II pół.	I pół.	II pół.	I pół.	II pół.	I pół.	II pół.	I pół.	II pół.	I pół.	II pół.
P N																				
N B																				
Z N																				

Środki finansowe	1961 r.		1962 r.		1963 r.		1964 r.		1965 r.	
	pl.	wyk.	pl.	wyk.	pl.	wyk.	pl.	wyk.	pl.	wyk.
z narzutów na koszty ogólnozakładowe										
z kredytów budż. przekazanych przez resort										
z funduszu postępu technicznego										
z innych źródeł (jakich)										

Notatki o przeprowadzonych kontrolach przez PKN

Notatki o przeprowadzonych kontrolach przez resort (zjednoczenie, ministerstwo)

64.

ZARZĄDZENIE nr 162 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 20 lipca 1961 r.

w sprawie systemu planowo-zapobiegawczych napraw.

(znak: MET/S-1-12/61)

W celu właściwego stosowania systemu planowo-zapobiegawczych napraw w jednostkach organizacyjnych budownictwa podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych, zarządza się, co następuje:

§ 1. We wszystkich jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych, użytkujących lub naprawiających maszyny budowlane:

1) wprowadza się jako obowiązującą „Instrukcję o organizacji planowo-zapobiegawczych napraw maszyn budowlanych nr 380A", opracowaną przez Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa zwaną w dalszym ciągu „Instrukcją IOMB-380A", stanowiącą załącznik do zarządzenia;

2) utrzymuje się stosowanie „Instrukcji o planowo-zapobiegawczych remontach obrabiarek do metali i drewna", opracowanej przez Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego, wydanej w 1956 r.

§ 2. 1. W celu zapewnienia terminowego i prawidłowego wprowadzenia w życie systemu planowo-zapobiegawczych napraw według Instrukcji IOMB 380A, zjednoczenia (zarządy) budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych dokonają odpowiedniego instruktażu w podległych jednostkach organizacyjnych i roztoczą nadzór nad przestrzeganiem obowiązującego systemu wykonywania napraw.

2. Zobowiązuje się Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa do rozpowszechnienia Instrukcji IOMB 380A i poinformowania wszystkich zainteresowanych o sposobie nabycia.

§ 3. 1. Naprawy główne (remonty kapitalne), których koszty objęte są cennikami napraw zatwierdzonymi w myśl ogólnie obowiązujących zasad, są finansowane z funduszu inwestycyjno-remontowego.

2. Naprawy główne (remonty kapitalne), których koszty nie są objęte cennikami, o których mowa w ust. 1, są finansowane z funduszu inwestycyjno-remontowego w przypadkach, gdy koszt tych napraw głównych mieści się w granicach od 30% do 70% wartości naprawianego obiektu w stanie nowym.

3. Ustalenia ust. 1 i 2 mają zastosowanie w stosunku do kosztów napraw głównych, których dolna granica wynosi:

1) 9.000 zł (słownie: dziewięć tysięcy złotych) dla maszyn budowlanych grupy I i grupy V, wg podziału ustalonego w rodziale 1 Instrukcji IOMB-380A oraz dla obrabiarek do obróbki metali i drewna,

2) 6.000 zł (słownie: sześć tysięcy złotych) dla maszyn budowlanych grupy II i grupy III, wg podziału ustalonego w rozdziale I Instrukcji IOMB-38OA.

§ 4. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1961 r.

2. Równocześnie uchyla się:

1) okólnik nr 16 Ministra Budownictwa z dnia 7 grudnia 1956 r. w sprawie systemu planowo-zapobiegawczych remontów (Dz. Urz. MB nr 6, poz. 71)

2) okólnik nr 19 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 września 1957 r. w sprawie systemu planowo-zapobiegawczych remontów maszyn budowlanych i obrabiarek (Dz. Urz. MB i PMB nr 6, poz. 39).

MINISTER
wz **W. Kopeć**

65.

ZARZĄDZENIE nr 164 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 21 lipca 1961 r.

w sprawie opracowywania, wydawania i gromadzenia kart katalogowych z dziedziny budownictwa

(znak: T-11/T-O/Cz/61)

W wykonaniu uchwały nr 507 Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1959 r. w sprawie uzupełnienia tez dotyczących typizacji w budownictwie (Mon. Pol. z 1960 r. nr 23, poz. 109, teza 1. 18) oraz w związku z zarządzeniem Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 27 grudnia 1960 r. w sprawie koordynacji wydawania kart katalogowych z dziedziny budownictwa oraz zasad ich rozpowszechniania (Mon. Pol. z 1961 r. nr 13, poz. 71) zarządza się, co następuje:

I. Opracowywanie i wydawanie kart katalogowych

§ 1. 1. Zobowiązuje się wymienione w załączniku do niniejszego zarządzenia jednostki organizacyjne do opracowywania i wydawania kart katalogowych budownictwa zgodnie z postanowieniami zarządzenia nr 37 Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 27 grudnia 1960 r. w sprawie koordynacji wydawania kart katalogowych z dziedziny budownictwa oraz zasad ich rozpowszechniania (Mon. Pol. z 1961 r. nr 13, poz. 71) oraz do stałej ich aktualizacji.

2. Jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, a nie wymienione w załączniku do niniejszego zarządzenia, mają obowiązek przekazywania posiadanych materiałów wydawniczych związanych z wykonywaną produkcją — jednostkom wymienionym w załączniku do zarządzenia. Odnosi się to przede wszystkim do wojewódzkich zarządów budownictwa terenowego i zjednoczeń przemysłu terenowego. W wyjątkowych przypadkach jednostki nie wymienione w załączniku mogą wydawać karty katalogowe lub katalogi z dziedziny budownictwa jedynie po uzyskaniu specjalnego zezwolenia Dyrektora Departamentu Techniki.

3. Zabrania się opracowywania i wydawania kart katalogowych lub katalogów nie odpowiadających przepisom zarządzenia, o którym mowa w ust. 1. **Wyjątkiem od tej** zasady mogą być opracowywane w obcych językach katalogi lub prospekty przeznaczone na eksport lub katalogi specjalne. Na wydanie katalogów specjalnych wydawca zobowiązany jest uzyskać zgodę Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury. Wnioski o uzyskanie tej zgody należy kierować za pośrednictwem Departamentu Techniki Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2. 1. Akcja opracowania i wydania kart katalogowych obecnie produkowanych materiałów, wyrobów, elementów, urządzeń, maszyn, narzędzi oraz opracowanych projektów typowych, normatywów technicznych projektowania i norm branżowych, powinna być zakończona do końca 1962 r.

2. Opracowywanie i wydawanie kart katalogowych nowych materiałów, wyrobów, elementów, urządzeń, maszyn i narzędzi wprowadzanych do masowej produkcji, powinno być dokonywane w takim terminie, aby ich wydanie było możliwe co najmniej na 1 miesiąc przed uruchomieniem tej produkcji.

3. Przed podjęciem prac nad opracowaniem kart katalogowych z zakresu produkowanych obecnie materiałów, wyrobów, elementów, urządzeń, maszyn i narzędzi, jednostki wymienione w załączniku do niniejszego zarządzenia, zobowiązane są do zapoznania się z już opracowanymi kartami, w terminie do dnia 30 września 1961 r. Informacji o już opracowanych lub o przygotowywanych kartach udziela Zakład Katalogu Budownictwa (Warszawa, ul. Nowy Świat 69).

4. Z chwilą wydania karty katalogowej przedmiot ujęty w tej karcie powinien być dostępny dla zainteresowanych, tj. znajdować się w produkcji lub na składzie, albo też powinien mieć zapewnione warunki do wyprodukowania go zgodnie z wydaną kartą katalogową.

§ 3. 1. Opracowane przez poszczególne jednostki projekty kart katalogowych powinny być przesłane w 2 egzemplarzach do Zakładu Katalogu Budownictwa oraz w jednym egzemplarzu do Departamentu Techniki.

2. Wnioski o anulowanie wydanych kart katalogowych należy składać do Zakładu Katalogu Budownictwa. Odpis takiego wniosku powinien być przesłany do Departamentu Techniki.

§ 4. 1. Koszty opracowania kart katalogowych projektów typowych elementów budowlanych i ich zestawów oraz projektów obiektów typowych lub ich części i typowych schematów funkcjonalnych, będą pokrywane ze środków przeznaczonych na typizację.

Koszty opracowania kart katalogowych normatywów technicznych projektowania, norm branżowych i tym podobnych opracowań, będą pokrywane ze środków przeznaczonych na opracowanie normatywów lub innych podobnych opracowań.

2. Koszty opracowania kart katalogowych materiałów, wyrobów i elementów oraz urządzeń, maszyn i narzędzi pokrywają bezpośredni producenci ze środków obrotowych.

3. Koszty wydawnicze pokrywają ze środków obrotowych lub ze środków akcji gospodarczych jednostki wymienione w załączniku do zarządzania z tym, że koszty te zostaną im zwrócone w wysokościach uzależnionych od wielkości nakładów i cen sprzedażnych kart, po przekazaniu ich do dystrybucji. Rozliczenia będą dokonywane przez Powszechną Księgarnię Wysyłkową (Warszawa, Nowolipie 4), która wyznaczona została na jednostkę kolportującą i inkasującą należność od odbiorców kart katalogowych.

II. Gromadzenie kart katalogowych

§ 5. 1. Zobowiązuje się podległe jednostki organizacyjne do gromadzenia i wykorzystywania w pracach bieżących kart katalogowych budownictwa, w zakresie ustalonym w ust. 2.

2. Ustala się następujący zakres gromadzenia kart katalogowych budownictwa:

1) zjednoczenia budownictwa oraz przedsiębiorstwa budowlano-montażowe powinny zaopatrzyć swoje biblioteki — w pełny Katalog Budownictwa a działy techniczne — w rozdziały: „Materiały, Wyroby, Elementy, Urządzenia, Maszyny, Narzędzia i Normy", dział zaopatrzenia — w rozdział „Materiały, Wyroby, Elementy";
2) zjednoczenia specjalistyczne i zjednoczenia przemysłu materiałów budowlanych powinny zaopatrzyć swoje biblioteki w pełny Katalog Budownictwa, a działy techniczne i zaopatrzenia w te rozdziały Katalogu Budownictwa, które tematycznie dotyczą ich działalności;
3) przedsiębiorstwa specjalistyczne i zakłady przemysłu materiałów budowlanych powinny zaopatrzyć się w te rozdziały Katalogu Budownictwa, które tematycznie dotyczą ich działalności;
4) biura projektów i biura studiów oraz instytuty naukowo-badawcze powinny zaopatrzyć swoje biblioteki w pełny Katalog Budownictwa, natomiast poszczególne pracownie lub zakłady — w te rozdziały Katalogu Budownictwa, które tematycznie dotyczą działalności pracowni lub zakładu.

3. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 2, mogą również zaopatrywać inne komórki w pełny Katalog Budownictwa lub w niektóre jego rozdziały, jeżeli posiadanie tych kart katalogowych przez te komórki jest celowe.

4. Szczegółowy zakres gromadzenia kart katalogowych budownictwa przez poszczególne jednostki ustalą dyrektorzy zjednoczeń, lub dyrektorzy instytutów podległych bezpośrednio Ministrowi.

5. Zobowiązuje się Dyrektora Biura Budżetowo-Gospodarczego do spowodowania, aby:

1) Departamenty: Techniki, Budownictwa Wiejskiego, Inwestycji i Finansowo-Ekonomiczny oraz Biblioteka Techniczna — były zaopatrzone w pełny Katalog Budownictwa;
2) Departament Planowania — w rozdział „Materiały, Wyroby, Elementy" Katalogu Budownictwa;
3) Departament Mechaniki, Energetyki i Transportu — w rozdział „Urządzenia, Maszyny, Narzędzia" Katalogu Budownictwa.

6. Zakup kart katalogowych powinien być pokryty ze środków obrotowych lub odpowiednich środków budżetowych.

7. Zaleca się jednostkom organizacyjnym nadzorowanym przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych gromadzenie kart katalogowych dotyczących tematycznie działalności tych jednostek.

III. Przepisy końcowe

§ 6. Zobowiązuje się zarówno wydawców jak i odbiorców kart katalogowych budownictwa do posiadania pełnego kompletu „Informatora Katalogu Budownictwa", wydawanego przez Zakład Katalogu Budownictwa i wykorzystywania go, w szczególności do bezzwłocznego wprowadzania do Katalogu Budownictwa uzupełnień i zmian podawanych w „Informatorze".

§ 7. W sprawach wyjaśnień związanych z opracowywaniem, wydawaniem, rozpowszechnianiem oraz nabywaniem kart katalogowych budownictwa, należy zwracać się do Zakładu Katalogu Budownictwa, Warszawa, ul. Nowy Świat 69.

§ 8. Do dopilnowania wykonania postanowień niniejszego zarządzenia zobowiązani są dyrektorzy zjednoczeń oraz Dyrektor Departamentu Techniki, któremu powierzona zostaje kontrola akcji opracowywania, wydawania i gromadzenia kart katalogowych budownictwa.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1961 r.

MINISTER
wz **W. Kopeć**

Załącznik do zarządzenia nr 164 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 lipca 1961 r.

WYKAZ JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH

zobowiązanych do opracowywania i wydawania kart katalogowych budownictwa.

Niżej wymienione jednostki organizacyjne zobowiązane są do opracowywania i wydawania kart katalogowych z dziedziny budownictwa:

1) w zakresie produkowanych dla budownictwa materiałów, wyrobów i elementów:
   a) Zjednoczenie Przemysłu Cementowego
   b) Zjednoczenie Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego
   c) Zjednoczenie Przemysłu Silikatowego
   d) Zjednoczenie Przemysłu Ceramiki Budowlanej
   e) Zjednoczenie Przemysłu Kamienia Budowlanego
   f) Zjednoczenie Przemysłu Izolacji Budowlanej
   g) Zjednoczenie Przemysłu Ceramicznego
   h) Zjednoczenie Przemysłu Szklarskiego
   i) Zjednoczenie Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych
   j) Zjednoczenie Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych
   k) Zjednoczenie Przemysłu Betonów
   l) Zjednoczone Zakłady Stolarki Budowlanej;
2) w zakresie produkowanych urządzeń, maszyn i narzędzi — Zjednoczenie Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa;
3) w zakresie produkowanych urządzeń i wyrobów specyficznych dla danej branży:
   a) Zjednoczenie Przedsiębiorstw Budowy Elektrowni i Przemysłu
   b) Zjednoczenie Przedsiębiorstw Robót Elektrycznych „Elektromontaż"
   c) Zjednoczenie Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego
   d) Zjednoczenie Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal"
   e) Zjednoczenie Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych
   f) Zjednoczenie Budowy Pieców Przemysłowych;

4) w zakresie wykonywanych opracowań projektowych typowych elementów urządzeń elektroenergetycznych i ich zestawów oraz projektów obiektów typowych lub ich części i typowych schematów funkcjonalnych — — Biuro Projektów Przemysłowych Urządzeń Elektrycznych „Elektroprojekt" (jako Biuro kierujące typizacją);

5) w zakresie ustanawianych norm branżowych — — ośrodki normalizacji;

6) w zakresie wydawanych materiałów pomocniczych do do projektowania — biura projektów nadzorowane przez zjednoczenia budownictwa i zjednoczenia przemysłu materiałów budowlanych oraz biura projektów nadzorowane przez Zjednoczenie Biur Projektów Budownictwa z tym, że biura te przed wydaniem karty uzyskają akceptację odpowiedniego biura kierującego typizacją;

7) w zakresie wydawanych instrukcji, warunków technicznych wykonywania i odbioru robót budowlanych itp. opracowań:
   a) Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa
   b) Instytut Techniki Budowlanej
   c) Instytut Przemysłu Szkła i Ceramiki
   d) Instytut Przemysłu Wiążących Materiałów Budowlanych
   e) Zakład Ekonomiki i Organizacji Przemysłu.

KOMUNIKAT I

w Dzienniku Ustaw ogłoszono:

w nr 30 z 30.VI.61 r. **poz. 144** rozporządzenie Rady Ministrów z 13.VI.61 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 28 kwietnia 1960 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłu terenowego;

poz. 150 rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 31.V.61 r. w sprawie zasad i trybu wyznaczania terenów budowlanych na wsi;

poz. 151 rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury oraz Ministra Rolnictwa z 31.V.61 r. w sprawie zasad i trybu postępowania przy opracowaniu projektu planu podziału terenów budowlanych na obszarach wsi;

w nr 31 z 14.VII.61 r. **poz. 158** obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z 10.VII.61 r. o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z 30.V.61 r., w sprawie obowiązku zakładania urządzeń piorunochronnych na budynkach;

w nr 34 z 28.VII.61 r. **poz. 170** rozporządzenie Rady Ministrów z 13.VII.61 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1961 w przedsiębiorstwach transportu samochodowego;

w nr 35 z 4.VIII.61 r. **poz. 176** rozporządzenie Rady Ministrów z 13.VII.61 r. w sprawie budownictwa specjalnego;

poz. 179 rozporządzenie Ministra Finansów z 21.VII.61r. w sprawie dowodów nabycia materiałów budowlanych oraz sporządzania spisu tych materiałów;

poz. 181 rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 21.VII.61 r. w sprawie wykazu materiałów budowlanych, na których posiadanie osoby fizyczne i prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej obowiązane są posiadać dowody legalnego ich nabycia lub uzyskania;

w nr 37 z 10. VIII.61 r. obwieszczenie Ministra Finansów z 20.VII.61 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym;

w nr 38 z 12.VIII.61 r. **poz. 196** rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 21.VII.61 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane budownictwa powszechnego;

poz. 197 rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 27.VII.61 r. w sprawie państwowego nadzoru budowlanego nad budową, rozbiórką i utrzymaniem obiektów budowlanych budownictwa powszechnego.

w Monitorze Polskim ogłoszono:

w nr 50 z 29.VI.61 r. **poz. 222** obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 21.VI.61 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych przez Polski Komitet Normalizacyjny norm państwowych;

w nr 51 z 3.VII.61 r. **poz. 225** zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 31.V.61 r. w sprawie wytycznych dotyczących wyrażania zgody na realizację budownictwa gospodarczego i mieszkaniowego oraz usługowego na obszarach wsi poza terenami wyznaczonymi na ten cel;

w nr 52 z 10.VII.61 r. **poz. 227** uchwałę Rady Ministrów nr 240 z 4.VII.61 r. w sprawie zasad przydziału mieszkań w m. st. Warszawie w latach 1961—1965;

w nr 53 z 11.VII.61 r. **poz. 228** zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 29.VI.61 r. w sprawie uwzględnienia w planach techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw budowlano-montażowych na 1961 r. korekty wskaźników cen i obniżki cen na roboty budowlano-montażowe;

poz. 230 zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 17.V.61 r. w sprawie projektowania rozmównic telefonicznych w mieszkaniowym budownictwie osiedlowym;

poz. 231 zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 10.VI.61 r. w sprawie systemu sprawozdawczości z realizacji zadań w zakresie typizacji w budownictwie;

poz. 232 zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architetkury z 17.VI.61 r. w sprawie wprowadzenia granicznych odległości transportu zewnętrznego oraz dwukrotnego transportu materiałów przy kosztorysowaniu robót budowlano-montażowych;

poz. 233 instrukcję Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 22.VI.61 r. w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych;

w nr 54 z 15.VII.61 r. **poz. 235** uchwałę Rady Ministrów nr 213 z 13.VI.61 r. w sprawie zasad i organizacji normowania pracy;

poz. 236 uchwałę Rady Ministrów nr 214 z 13.VI.61 r. w sprawie trybu opracowania i wprowadzenia technicznie uzasadnionych norm pracy w gospodarce narodowej;

poz. 243 zarządzenie nr 137 Prezesa Rady Ministrów z 10.VII.61 r. w sprawie ewidencji i przechowywania materiałów z przeprowadzonych kontroli;

poz. 245 zarządzenie Ministra Komunikacji z 29.VI.61 r. o zmianie zarządzenia w sprawie zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe komunikacyjne wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe;

w nr 56 z 24.VII.61 r. **poz. 246** uchwałę Rady Ministrów nr 249 z 12.VII.61 r. zmieniającą uchwałę nr 57 Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1961 r. w sprawie przedsięwzięć zmierzających do zapewnienia wykonania narodowego planu gospodarczego w zakresie inwestycji na 1961 rok oraz do przygotowania warunków dla prawidłowej realizacji inwestycji w dalszych latach planu 5-letniego;

poz. 249 zarządzenie Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 12.V.61 r. w sprawie zasad i trybu opracowywania, uzgadniania, ustanawiania i numeracji norm branżowych;

w nr 59 z 5.VII.61 r. **poz. 257** zarządzenie Ministra Finansów z 8.VII.61 r. w sprawie bankowej kontroli dokumentów rozliczeniowych za roboty budowlano-montażowe.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

1. nr 141 z 30.VI.61 r. znak: OR4-61-12/61 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych Zakłady Remontu Maszyn Budowlanych nr 4 we Wrocławiu i Zakłady Produkcji Części Zamiennych Maszyn Przemysłu Materiałów Budowlanych w Strzegomiu;
2. nr 142 z 30.VI.61 r. znak: OR4-61-1/61 w sprawie przekazania gipsołomu „Ciernica";
3. nr 145 z 30.VI.61 r. znak: BHP/61 w sprawie tymczasowej organizacji służby bezpieczeństwa i higieny pracy na terenie działania Poznańskiego Zjednoczenia Budownictwa;
4. nr 146 z 30.VI.61 r. znak: OR3/52/18/61 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Gospodarki Maszynami Budownictwa Warszawa;
5. nr 147 z 30.VI.61 r. znak: OR3-52/16/61 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Płockie Przedsiębiorstwo Transportowo-Sprzętowe Budownictwa;
6. nr 148 z 7.VII.61 r. znak: ZB2-I/61 w sprawie zmiany zarządzenia nr 197 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 lipca 1959 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników fizycznych zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych produkujących beton (żużlobeton) lub elementy budowlane z betonu (żelbetu, żużlobetonu);
7. nr 149 z 10.VII.61 r. znak: ZP/61 w sprawie wynagradzania pracowników umysłowych przedsiębiorstw przemysłu cementowego;
8. nr 150 z 12.VII.61 r. znak: OR4-61/61 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych Skawina w budowie;
9. nr 151 z 17.VII.61 r. znak: ZP/6/61 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Radomskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego w Radomiu;
10. nr 152 z 17.VII.61 r. znak: ZP/6/61 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Szczecińskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego nr 1 w Szczecinie;
11. nr 153 z 17.VII.61 r. znak: ZP/6/61 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Lubelskiego Zjednoczenia Budownictwa w Lublinie;
12. nr 154 z 17.VII.61 r. znak: ZP/6/61 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących Zakładów Urządzeń Dźwigowych w Warszawie;
13. nr 155 z 17.VII.61 r. znak: OR4-61-3/61 w sprawie ustalenia w Centralnym Laboratorium Przemysłu Kamienia Budowlanego specjalnego dodatku za prace wykonywane w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych;
14. nr 156 z 18.VII.61 r. znak: ZP/6/61 w sprawie przekształcenia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Przedsiębiorstwa Robót Instalacji Sanitarnych Budownictwa w Warszawie w zasadniczą Szkołę Budowlaną dla Pracujących nr 2 Zjednoczenia Budownictwa „Warszawa" w Warszawie;
15. nr 157 z 18.VII.61 r. znak: ZP/6/61 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Tyskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego w Tychach;
16. nr 158 z 18.VII.61 r. znak: ZP/6/61 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Katowickiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego nr 1 w Katowicach;
17. nr 159 z 18.VII.61 r. znak: ZB/6/61 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły dla Pracujących Bielskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego w Wodzisławiu;
18. nr 163 z 19.VII.61 r. znak: OR4-61-6/61 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Silikatowe Kanie w Budowie;

Okólniki Ministra:

19. nr 19 z 4.VII.61 r. znaki: IN/W2/61 w sprawie udziału przedsiębiorstw budowlanych i przemysłowych resortu w kosztach inwestycji urządzeń komunalnych;
20. nr 20 z 18.VII.61 r. znak: ZA-PS/0/55/61 w sprawie zasad tworzenia zapasów zimowych węgla kamiennego;
21. nr 21 z 19.VII.61 r. znak: ZP/3/61 w sprawie uznawania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach za wybitnych specjalistów.

Polecenie służbowe Ministra:

22. nr 11 z 4.VII.61 r. znak: PL/61 w sprawie zabezpieczenia prawidłowego wykonania planu funduszu płac w 1961 roku przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

Zakł. Graf. „Tamka", W-wa. Nakł. 8700+25 egz. Zam. 2118/61. S-41.